

ОПСАДА ЦРКВЕ
СВЕТОГ СПАСА

© Горан Петровић
Права за српско издање © 2011 Моно и Мањана

Издавач
Моно и Мањана

За издавача
Мирослав Јосиповић
Ненад Атанасковић

Уредник
Александар Јерков

Лектура и коректура
Моно и Мањана

Дизајн корица
Душан Арсенић

Компјутерска припрема
Моно и Мањана

E-mail: office@monoimanjana.rs
www.monoimanjana.rs

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-31

ПЕТРОВИЋ, Горан, 1961-
Опсада цркве Светог Спаса / Горан Петровић. - Београд :
Моно и Мањана, 2011 (Нови Сад : Сајнос). - 394 стр. ; 21 см.
- Едиција Путеви / [Моно и Мањана]

О писцу: стр. 381-382.

ISBN 978-86-7804-505-9
COBISS.SR-ID 186923788

2011.
Београд

Горан Петровић

ОПСАДА ЦРКВЕ СВЕТОГ СПАСА

ЕДИЦИЈА
ПУТЕВИ
РАЗЛИКЕ
Powered by Mono i Manjana

*И викаху један другоме говорећи:
свѣи, свѣи, свѣи је Господ над војскама;
ѣуна је сва земља славе њејове.
(Књига пророка Исаије 6, 3.)*

књига прва

СЕРАФИМИ

ПРВИ ДАН

Пред црквеним дверима, празник над празницима и свечаност над свечаностима

И у тај свети час, након бдења и навршене полуноћнице, са славом положише плаштаницу на часну трпезу у олтару.

И како сви стадоше исходити у троструки свечани опход околу Божијег дома, носећи копља са стегом златовезеног Христовог знамена, црква остаде празна.

И друго се мноштво узбуђено тискаше свуда по манастирској порти, тражећи место ближе песми која је скупа са опходницима све гласније кретала уза само подножје зидова.

И ово беше – та је песма лагано ражаривала огњене искре које бораве у пурпурној боји овога храма:

- Васкрсење твоје!
- Христe Спасе!
- Анђели поју на небесима!
- И нас на земљи удостој!
- Да чистим срцем тебе славимо!

А толико их дође за овај празник над празницима и свечаност над свечаностима, да велики број остаде ван манастирског дворишта. И још, одасвуд, друмом, преким пољским путевима, стрмим горским стазама, долазише они данима хода одаљени, према заповести срдаца својих. Па ипак, нико од свих, ни достојни јерарх, ни предани монах, ни убоги божији човек, чак ни онај метљивих очију, не би помислио да је постранце била тескобна ноћ. Јер, звона нашироко размицаху глупо доба, а титраји стотине воштаница стицаху се у чисту светлост, што је пуноћом пресезала јасни дан. Нигде не беше кутка таме у који би се склонила сен. Одсјаји олова са купола нависоко држаху мрак. Пред западне двери, од свакога који је имао гласа, пристизаху радосни повици:

- Христос васкрсе из мртвих!
- Христос васкрсе из мртвих!
- Христос васкрсе из мртвих!

Али, мада се троструки опход окончао, врата се спрема не отворише, баш како и ученици Христови нису одмах поверовали. Него се умножи, од свих певан, псалом Давидов:

- Да васкрсне Бог!
- И разаспу се непријатељи његови!
- И да беже испред лица његова они који га ненавиде!

Стих, пророчки, потврђиваше опет пој. Тим усрднији, јер беше од оних који су у четрдесет дана поста, добрим делима, уздржавањем од греха и трбухоугађања, спремали своје душе и тела за овај благодарачити празник и свету причест.

- Христос васкрсе из мртвих!